

gjorte gjældende efter denne Lov, og som foreskrive, hvorledes Vedkommende har at gaa frem, naar han vil klage over Overbeholdelse; han beholder jo den Ret, han har til at klage over en Kommunes Ansættelse; enten han bor der eller ikke, det kommer slet ikke i Betragtning. Han kan sige: S. den Kommune er jeg ansat urigtig til Skat; her er den Indtægt, som man har antaget, at jeg har, og her er den Eigning, hvorefter Skatten er sat, jeg anser den for urigtig og ubillig. Hans Klage har fuldkommen den samme Gyldighed og den samme Ret til at komme i Betragtning, som om han bor i Kommunen, der er altsaa slet ingen Banffelighed tilstede. Det, at den Paagjældende skulde have en Mand i vedkommende Kommune, som kunde paatale hans Kommuneafgift, forekommer mig at være ligesaa meget i hans egen Interesse, som i Kommunens. Naar en Mand har Indtægter i en Kommune, maa han nødvendigvis der have En, til hvem han kan betro sig; hans Indtægter kunne ikke antages at flyde saaledes ind, uden at der er Noget i Kommunen, som har Noget dermed at gjøre, og til hvem han kan betro sig; men dernæst er der ogsaa den Omstændighed, at da Skatteligningen skal fremlægges til Eftersyn, saa kan ogsaa hans betrøede Mand i Kommunen skaffe enhver anden mulig Oplysning om Skatteansættelsen, som den Vedkommende maatte ønske, og som ikke indeholdes i de Opgivelser, der skulle sendes ham fra Kommunen selv. Den Vedkommende kan tage Afskrift af hele Egningslisten, som han vil, naar den foreligger, Vedkommende kan give ham enhver anden Oplysning, der maatte have Indflydelse paa Beløbet af den Skat, hvortil han er ansat, og han har altsaa der i Virkeligheden en Mand, der baade er istand til at udføre, og som han er vis paa, naar han selv anmoder ham derom, vil udføre. Alt, hvad han ønsker som Skatteyder i Kommunen. Det er altsaa til Betryggelse for begge Parter, at denne Bestemmelse er indsat i Lovforslaget. Hvad Spørgsmaalet om Arvesæsteafgifter og Sæsteafgifter angaar, saa er der jo den Forstjel, at den Paagjældendes Indtægt gennem Sæsteafgifter vil blive tagen i Betragtning som en af

de Indtægter, han har af faste Eiendomme i Kommunen; hvad derimod Arvesæsteafgifter angaar, saa maa man, tror jeg, nævne dem, fordi man ellers vilde stille det hen i det Uvisse, om det kunde siges, at han eiede disse Sæsteeiendomme, idet jo Arvesæsteeiendommen er vedkommende Arvesæsters, og det ikke kan siges, at Paagjældende har det Udbytte, der derigjennem erhverves, som Eier af en fast Eiendom, da han efter den almindelige Betragtning ikke længere eier Eiendommen, medens det paa den anden Side er Indtægter, som fra den vedkommende Indtægtsghavers Side ere slaagede fast og maa blive varige. Det er denne Forstjel, der gjør, at man ikke nævner Sæsteafgifterne, men derimod Arvesæsteafgifterne, fordi disse Indtægter i deres hele Bessaffenhed ere væsentlig forskjellige fra hinanden. Med Hensyn til Renter af Kapitaler vil det vistnok findes, at det ikke er rigtigt her at optage dem, thi Kapitalerne ere jo, som sagt, kun staaende til en Tid paa eet Sted, de kunne opsiges og forandres. Selv i det Tilfælde, den ærede Minister nævnte, at for en Sæster, som kjøber sin Gaard, kan Kapitalen være uopffelig, saalænge Sæsteren lever, er Forholdet jo noget Forbigaaende, det er Noget, man ikke kan bygge paa; men derimod stiller det sig ganske anderledes med Arvesæsteafgifterne. Jeg skal ikke gaa videre i det Enkelte; jeg tror at have sagt Tilstrækkeligt for at vise, at Forslagsstillerne ingenlunde ere blinde for, at der kan være Ubilligt at rette ved Lovforslaget, men at de paa den anden Side, tror troste sig til, at flere af de Indvendinger, der ere fremkomne, hidrøre fra, at man ikke har erindret, at Lovforslaget ikke giver sig ud for at være en hel kommunal Bestatningslov, men i det Hele slutter sig til de nu gjældende kommunale Bestatningslove, forsaavidt de ikke ligefrem komme i Strid med disse Bestemmelser, og at man derfor i de vedkommende Love har Alt det, som man, uden at erindre eller tænke paa dette, har savnet i nærværende Lov. Jeg tvivler aldeles ikke om, at Thinget vil lade Sagen gaa videre, og jeg vil ogsaa haabe, at vi ville stræbe hen til virkelig at faae denne Lov gennemført i denne Samling. Jeg holder mig overbevist